

ת"פ 18336/08/16 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד אסתר אטיאס, מנחם אלון, שי קרמוסטא

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 18336-08-16 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' אטיאס ואח'
תיק חיצוני: 144298/2016

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מאשימה שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
נגד
הנאשמים
1. אסתר אטיאס
2. מנחם אלון
3. שי קרמוסטא (נמחק)

החלטה - גזר דין ללא הרשעה

החלטתי באופן יוצא מן הכלל לבטל במקרה זה את הרשעתם של הנאשמים.

בנוסף, בתום הליך מורכב וממושך יחסית, החלטתי להשמיע את ההחלטה בו במקום, על מנת לחסוך מהנאשמים נסיעה נוספת לאצבע הגליל, וכדי שיוכלו לשים מאחוריהם פרשה זו, בה הסתבכו וביצעו עבירות פליליות, כפי שיובהר, בנסיבות יוצאות דופן ביותר.

הנאשמים, שהיו בני זוג וכעת נפרדו, הורשעו על סמך הודאתם ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום שתוקן מספר פעמים. בסופו של דבר ייחס כתב האישום לשניים ביצוע בצוותא של עבירת תקיפה סתם על פי סעיף 379 לחוק העונשין ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק.

אפרט מיד את עיקרי כתב האישום המתוקן בשלישית בו הורשעו הנאשמים, לאחר ששמעתי, טרם הודעת הסדר הטיעון, חלק מהראיות ומהעדים, ואולם נכון יהיה לציין כי התרשמתי מכך שרק חלק מהנסיבות הרלוונטיות הובאו בסופו של דבר כעובדות באותו כתב אישום המתוקן בשלישית.

הלכה היא, כי רק עובדות שהוכחו כדבעי או אלה המפורטות במפורש בכתב אישום, ישמשו לגזירת עונשו של נאשם. מקרה זה הוא בבחינת יוצא דופן, שכן כחוט השני הוזכרו נסיבות רלוונטיות אשר היוו רקע לכתב האישום ולהתנהגות המתוארת בו, ואשר בלעדיהן לא ניתן להבין את אותו אירוע קצר המתואר בכתב האישום.

המתלונן בפרשה זו הינו עורך דין המומחה לדין הצ'כי (עובדת היותו מומחה לדין הצ'כי לא הובאה בכתב האישום, ואולם

על כך אין מחלוקת), אשר ייצג את נאשמת 1 בעניינים משפטיים. הנאשמים הגיעו לביתו של המתלון במטולה ביום 3.4.16 בסמוך לשעה 20:00, דפקו בדלת ודרשו ממנו לקבל מסמכים שהוא מחזיק ואשר שייכים לנאשמת 1. הפניה למתלון הייתה בצעקות, ולאחר שהמתלון סירב לנסוע עם הנאשמים לכפר אבו סנאן (שם מצוי משרדו - עניין שגם הוא לא הוזכר בכתב האישום המתוקן), דחף אותו נאשם 2. בהמשך איימה נאשמת 1 על אותו מתלון, תוך שביקשה ממנו לעלות לרכב ואמרה ש"יהיו דברים לא טובים".

לאותו אירוע שתיארתי קדמה עבירת איומים שביצע הנאשם 2 מוקדם יותר באותו יום בהודעה קולית, שתוכנה המדויק פורט בכתב האישום ועיקרה הוא אמירה שבה הוזכר המתלון כי אם לא יתן לנאשמת 1 ניירת, ולא יצור עמה קשר, יפעל נגדו נאשם 2 באמצעות "חברים מסחני".

בהסדר הטיעון שגובש עם הנאשמים ביום 4.7.18 סוכם כי יוגשו לגביהם תסקירים לאחר הרשעתם, הטיעון יהיה פתוח והתסקירים יבדקו גם אפשרות לביטול הרשעה.

שני התסקירים נמנעו מהמלצה לביטול הרשעה. ניתן לומר כי בין היתר, שרות המבחן לא מצא לגבי איש מהנאשמים כי הרשעתם תפגע באופן מהותי בחייהם הסדירים.

למרות העדר ההמלצה בתסקיר, החלטתי כאמור בראש החלטה זו לבטל את ההרשעה, וזאת לא בשל אינדיקציה ברורה לפגיעה בעתידם של הנאשמים בשל ההרשעה, אלא כי סברתי כי במקרה זה הצדק מחייב הקלה עם הנאשמת 1, וכפועל יוצא גם עם נאשם 2, בשל נסיבותיה המיוחדות של הפרשה.

המתלון בפרשה זו העיד בפני ומתוך עדותו למדתי, על אף שהדבר לא הוכח, כי ישנו סיכוי ממשי לכך שמעשי המתלון הביאו את הנאשמת 1 למצב מצוקה קיצוני ולחוסר אונים, באופן שיש בו להסביר את שיקול דעתה המוטעה כשבחרה יחד עם הנאשם 2, בן זוגה, לבצע את המיוחס לשניים בכתב האישום.

המתלון הוא עורך דין המושעה היום לתקופות ממושכות מלשכת עורכי הדין. כעורך דין המציג עצמו כמומחה לדין הצ'כי, התבקש המתלון לטפל בענייני ירושה של מנוח, אשר היה בן זוגה של נאשמת 1, שהוריש לה בין היתר בית מגורים בצ'כיה. לנאשמת 1 טענות קשות על כך שנוצלה ונעשקה על ידי המתלון. בטענות אלה אין בדעתי, כמובן, להכריע כאן, ואולם חקירתו הנגדית של המתלון גילתה כי **אותו בית שירשה נאשמת 1 רשום בהווה על שם בנו של המתלון, וכי גם רכבה של נאשמת 1 נמסר לבעלותו של המתלון, ואם לא די בכך, אז המתלון גם עשה שימושים בתקופות שונות בכרטיסי אשראי של נאשמת 1**, אלמנה הסובלת מקשיים מורכבים שפורטו בהרחבה בתסקיר שרות המבחן. העובדות האמורות הן חריגות בכל קנה מידה, ולא אתעלם מהן, למרות שלא מצאו דרכן לכתב האישום.

לשכת עורכי הדין הודיעה לנאשמת 1 במכתב מיום 11.10.18, כי הוחלט להעמיד את המתלון לדין בשל תלונתה נגדו בבית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין (מסמך ס/1).

אם כך, טענות הנאשמת 1 כלפי המתלונן שכנעו בעת זו, לפחות במידה בסיסית, את לשכת עורכי הדין.

הנאשם 2 טען כי מצוקתה של הנאשמת 1 שהייתה בת זוגו היא שהניעה אותו לפעול באופן שעליו הוא מצר היום, ודבריו אלה ראויים בשלב זה לאמון.

סעיף 40ט לחוק העונשין קובע כי קביעת מתחם עונשי לעבירה מחייב בין היתר לבחון את הסיבות שהביאו נאשם לבצע עבירה (ס"ק 5), את האכזריות, האלימות, והתעללות של הנאשם בנפגע עבירה או ניצולו (ס"ק 10). במקרה זה, שבו כאמור התרשמתי ישירות מנפגע העבירה, נותרתי בתחושה כי אותן נסיבות אשר יש לשקול כדי להבין לעומק את חומרת האירוע, לא הוכחו עד תום ולא בוטאו נכונה בכתב האישום, אפילו שתוקן שלוש פעמים.

על פי תסקיר שרות המבחן לגבי נאשמת 1, מצבה היום מחייב אותה בטיפול ממושך בתחומי חיים שונים, ומצבה הוא כשבר כלי. ישנה אפשרות ממשית כי למעשיו של המתלונן כלפי נאשמת 1 הנם גורם מרכזי בקשייה הניכרים של הנאשם 1. נאשם 2 נסחף לביצוע העבירות רק בשל הקשר עם בת זוגו. שני הנאשמים ביצעו בסופו של דבר עבירות שאינן מהחמורות, המסתכמות בדחיפה ואיום מילולי, ונראה כי הגיעו לביתו של המתלונן בדרישה לקבל מסמכים, לאחר התעלמות ממושכת מצדו, ולאחר שככל הנראה, למרבה הצער, מעל בתפקידיו כאיש אמון וכמייצג משפטי.

אין בדברים, חלילה, לתת הכשר להתנהגות אלימה כלפי איש מקצוע או נותן שרות, גם כלפי מי שמועל בתפקיד או שאינו מבצע עבודתו כדיון, אך יחד עם זאת, יש לתת לכלל הנסיבות את המשקל הראוי.

לנוכח כל האמור לעיל, נותר בי ספק ממשי אם מתחם העונש במקרה ייחודי זה מתחיל מעונש המחייב הרשעה בדין. הפרשה החריגה מצדיקה גם ענישה חריגה בקולתה, המאפשרת לעשות צדק עם מי שהסתבך בשל מצוקה קשה. אני קובעת כי מתחם הענישה, לנוכח הנסיבות המיוחדות, הכוללות רקע אישי כפי שפורט לעיל, מתחיל בהתחייבות ללא הרשעה ומסתיים במאסר קצר.

בהצבת העונש במתחם הענישה, החלטתי לקבוע את עונשם של הנאשמים בצד המקל של מתחם העונש. לנאשמת 1 אין עבר פלילי כלל, ואילו לנאשם 2 עבר פלילי שאינו מכביד. השניים הודו, גילו חרטה כנה על מעשיהם וחסכו זמן שיפוטי.

סוף דבר הוא, כי אני מבטלת את הרשעתם של הנאשמים וגוזרת על כל אחד לחתום ללא הרשעה על התחייבות ע"ס 5,000 ₪ להימנע מכל עבירת אלימות במשך שנתיים מהיום. לא יחתמו כאמור תוך 7 ימים, ייאסרו ליומיים.

בית המשפט מאחל לנאשמת 1 בהצלחה בשיקום חייה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ו' כסלו תשע"ט, 14 נובמבר 2018, במעמד
הנוכחים.